

imidlertid blive omfattet af de nye skærpede regler for udgang, jf. pkt. 2.3. nedenfor.

2.2.3. Det er en betingelse for strafansvar efter den foreslåede bestemmelse, at der foreligger *forsæt*. Forsættet skal omfatte alle elementer i gerningsindholdet, herunder at gerningsmanden er flygtet. Det indebærer, at gerningsmanden skal have haft en viden om eller have anset det for overvejende sandsynligt (sandsynlighedsforsæt), at han på tidspunktet for flugten var frihedsberøvet.

Forsætskravet må normalt antages at være opfyldt, når der er tale om personer, som afsoner fængselsstraf mv. eller er varetægtsfængslet. Hvis der er tale om personer, der er anholdt, vil forsætskravet være opfyldt, hvis det med den fornødne sikkerhed kan godtgøres, at den pågældende er bekendt med anholdelsen, f.eks. fordi den pågældende er blevet oplyst herom, eller fordi det på grund af omstændighederne i øvrigt må stå klart for vedkommende, at han eller hun er anholdt.

2.2.4. Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 124, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Som et udgangspunkt for strafudmålingen forudsættes det, at en overtrædelse af bestemmelsen i førstegangstilfælde straffes med ubetinget fængsel i 30 dage. Det skal dog anses som en skærpende omstændighed, hvis der er tale om, at flere flygter i forening, eller hvis flugten har været nøje planlagt.

Det angivne straffniveau er vejledende og kan fraviges af domstolene i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

Navnlig præventive hensyn taler for, at der – ved siden af et strafansvar – skal være mulighed for hurtigt at kunne reagere med disciplinærstraf over for indsatte i tilfælde af flugt eller flugtforsøg. Justitsministeriet finder derfor, at der fortsat – ved siden af straf for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 124, stk. 1 – skal kunne ikendes disciplinærstraf som hidtil, jf. pkt. 2.1.2. ovenfor.

På den baggrund er der ved fastsættelsen af det angivne straffiveau taget hensyn til, at vedkommende for samme flugt eller flugtforsøg ofte kan være ikendt en disciplinærstraf, jf. straffuldbydelseslovens § 67, nr. 2. En ikendt disciplinærstraf skal således ikke indebære en fravigelse af straffiveauet i nedadgående retning.

I tilfælde af flugt vil dette i øvrigt ligesom i dag fortsat kunne få betydning for spørgsmålet om udgangskarantæne mv., eventuel overførsel til lukket fængsel, udelukkelse fra fællesskab og prøveløsladelse, jf. pkt. 2.1.2.

Hvis en flugt har fundet sted under anvendelse af vold eller trussel om vold mod fængselspersonale mv., vil der ofte være grundlag for at straffe for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, om vold eller trussel om vold mod offentligt ansatte. Har der været tale om vold eller trusler mod andre end offentligt ansatte, kan der i stedet være grundlag for at straffe for overtrædelse af voldsbestemmelserne i straffelovens §§ 244-246 eller for trusler efter straffelovens § 266. Det forudsættes herved, at der ved overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 124, stk. 1, straffes i sammenstød med de nævnte bestemmelser, dvs. der skal straffes efter alle de overtrådte bestemmelser.

2.3. Skærpede regler for udgang mv.

Justitsministeriet er for tiden i færd med at skærpe de administrative regler for udgang under afsoning. Endvidere overvejes det, hvilke yderligere tiltag der bør iværksættes for at forstærke indsatsen mod narkotika i fængslerne.

På udgangsområdet vil der ske en begrænsning af muligheden for weekend-udgang, således at denne form for udgang som altovervejende hovedregel ikke kan gives med henblik på besøg hos venner og bekendte, men alene med henblik på besøg hos personer, som den indsatte har en relativt nær familiemæssig tilknytning til. Endvidere vil der blive indført nye regler i udgangsbekendtgørelsen, der indebærer, at indsatte, som i lukkede fængsler afsoner en længerevarende straf, først kan få uledsaget udgang på et noget senere tidspunkt, end tilfældet er i dag.

For at begrænse risikoen for at ofre for forbrydelser møder gerningsmanden, vil der desuden i videre omfang blive fastsat vilkår om, at den indsatte under udgang ikke opsøger gerningssted eller offeret for forbrydelsen.

I de tilfælde, hvor den indsatte udebliver fra uledsaget udgang, vil der ske en skærpelse af reaktionerne, således at der fremover fastsættes en meget længere udgangskarantæne. Endelig vil der ske en begrænsning af udflugter med overnatning arrangeret af kriminalforsorgens institutioner.

Med hensyn til bekæmpelse af narkotika i kriminalforsorgens institutioner overvejes det at iværksætte yderligere behandlingstiltag over for stofmisbrugere, således at efterspørgslen efter narkotika mindskes. Disse overvejelser omfatter bl.a. muligheden for at gøre den gældende ordning med motivationskurser for stofmisbrugere permanent, etablering af motivationsafdelinger med mulighed for afgiftning for de mest medtagne stofmisbrugere (herunder etablering af en